

[Schrøder.]

muligt for „Københavns Brandforsikring“ at opkræve Bidrag til Juni Termin 1938. Derimod vil det næppe kunne naas for „Landbygningernes almindelige Brandforsikring“ at opkræve hele Bidraget allerede til 31. Marts i Aar. Ændringsforslaget tilsigter at tillade Selskaberne at nøjes med at opkræve det nuværende Bidragsbeløb paa denne Dato og saa opkræve Resten senere. Flertallet stiller derfor følgende Ændringsforslag til § 7, 1ste Stykke, 5te Linie, efter Ordet „1938“: „Forsikrings-selskaberne er berettigede til hos de forsikrede at opkræve Bidraget for Tiden fra den 1. April til den 30. September 1938 i en eller flere Rater.“

Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at Ordet „Nyholm“ i § 2, 2det Stykke, 1ste Linie, ændres til „Holmen“. Ændringsforslaget har ikke større Betydning. I den gamle Lov af 1868 nævnes kun „Nyholm“, men i Praksis har man altid forstaaet Ordet som omfattende alle fire Holme, og dette Spørgsmaal kunde rimeligvis have været klaret ved en Bemærkning i Betænkningen. Da Lovforslaget imidlertid skal tilbage til Landstinget, hvis Ændringsforslaget til § 7 vedtages, har vi ment at kunne imødekomme Mindretallet paa dette Punkt.

De af Mindretallet stillede Ændringsforslag gaar i Realiteten ud paa for det første at udskyde Lovens Ikrafttræden et Aar. Da Vedtagelsen af Ændringsforslaget til § 7 vil bortrydde de paastaede Vanskeligheder ved Opkrævningen for 1938—39, og Flertallet, hvad vi gjorde opmærksom paa ved første Behandling, ikke deler de Konservatives principielle Opfattelse med Hensyn til Lovforslaget, finder vi ingen Anledning til denne Udsættelse, der i Penge vilde betyde en Mindreindtægt for Brandvæsenet i det kommende Finansaar paa ca. 650 000 Kr. For det andet foreslaar man, at der tildeles Selskaberne et Inkassovederlag paa 2 pCt. Det kan vi heller ikke gaa med til; da Selskaberne først den 31. Oktober skal indbetale de opkrævede Beløb til Skattevæsenet, vil de indvinde en Renteindtægt, der vel paa det nærmeste vil dække det af Mindretallet foreslaaede Inkassovederlag; Flertallet mener derfor, at det bør have sit Forblivende ved dette. For det tredje ønsker Mindretallet, at Udtrykket „Tillægsbidrag“ i § 1, 1ste Stykke, 9de Linie, erstat-

tes med Ordene „yderligere Bidrag“. Flertallet finder imidlertid ikke, at dette sidste Udtryk er bedre end det af Ministeren foreslaaede. I Henhold hertil skal jeg foreslaa den ærede Forsamling at forkaste de af Mindretallet stillede Ændringsforslag og stemme for de af Flertallet tiltraadte.

Marius Jensen: Om Lovforslaget angaaende Bidrag til Udgifterne ved Brandvæsenet i København, som her er til anden Behandling, vil jeg paa Venstres Vegne sige, at vi kan ikke medvirke til dets Vedtagelse, i det vi finder, at de Ændringsforslag, som Flertallet i Udvalget har stillet til det oprindelige Lovforslag, ikke er tilstrækkelige. Jeg skal ikke gentage mine Udtalelser fra Sagens første Behandling, men kun sige, at vi har i Udvalget sammen med Det konservative Folkeparti stillet Ændringsforslag i Overensstemmelse med vor Stilling til Lovforslaget ved første Behandling. Disse Ændringsforslag har vi stillet under Punkterne 1, 2, 4, 5 og 6.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, men kun sige, at ved Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 foreslaar vi, at Bidraget fastsættes for en 6-aarig Periode ad Gangen paa Grundlag af Brandvæsensudgifterne i den forløbne Periode og skal udgøre for Tiden fra den 1. April 1939 til den 31. Marts 1945 0,54 pro mille aarlig af de bidragspligtige Beløb.

Naar vi har foreslaaet „den forløbne Periode“, er det, fordi vi mener, at dette Grundlag for Beregningen er bedre. I Motiverne til Lovforslaget hed det, at man tog Sigte paa Dækning af 75 pCt. af Kommunens Udgifter. Vi mener, at de 0,54 pro mille vil dække de 75 pCt., men Lovforslaget lyder paa 0,6 pro mille.

Dernæst foreslaar vi, at Forsikrings-selskaberne faar et Inkassovederlag paa 2 pCt., fordi vi finder det ganske rimeligt, at der for et saadant Arbejde, saavel som andre lignende Arbejder, gives et passende Vederlag.

Vi har dernæst som Nr. 6 stillet Ændringsforslag til § 7 om, at Lovens Ikrafttræden udsættes til 1. April 1939, for at give Forsikrings-selskaberne passende Tid, da et forceret Arbejde maa blive en Nødvendighed for Selskaberne, hvis Loven skal træde i Kraft allerede nu til 1. April 1938.